

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 241.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000281728/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Men Borgere og Bønder?« sagde Tilio i en betænkelig Tone og med en ubestemt Følelse af, at han savnede noget.

»Borgere og Bønder faar kun deres gamle og rette Herskab igjen, som er de frie Riddere —«

»Det vil de ikke være tilfredse med.«

»Alle kan ikke være tilfredse. Det kommer kuns derpaa an, at de, der kan leve, som de vil, — at de saa ogsaa *forstaar* at leve. Ja, jal Det gjør kuns alene Kejseren, hvis han er forstandig, — og saa Ridderne. En herlig Stand, den frie Ridderstand!«

»Men de volder jo idelig Ufred og undertiden plyndrer og røver,« indvendte Tilio, der dog følte sig draget af den andens Begejstring.

»Ufred — plyndrer — røver! Alle kan ikke være tilfredse. — En herlig Stand — den frie, tyske Ridderstand! — Dens Skaall Stød an! Drik ud!«

Straks efter var han ved Døren og raabte: »Mere Malvasier her! — Doktor Martin Luthers Skaall!«

Han vendte tilbage til Tilio, lagde fortrolig sin Haand paa hans Arm og sagde: »Men han skal bort, hvor han kan lære at leve. Ellers kryber han tilbage i Munkekutten igjen, det skal man faa at se!«

»Men hvor vil I have ham hen?«

»Kan man stole paa jer, Hr. Baccalaureus? — — Her har vi mere Vin! — — Gaa saa, Slyngel!« sagde han til Kjældersvenden, som havde bragt den. — »Kan man stole paa jer, Hr. Baccalaureus?«

»Ja, — stole paa mig, jo. Og hvis ikke — saa kan jeg vist ikke huske mere, hvad der bliver sagt.«

»Kjender I Ridder Franz von Sickingen?«

»Ja, af Omtale.«

»Kjender I Ridder Ulrich von Hutten?«

»Ogsaa af Omtale og af hans Skrifter.«

»Men I kjender ikke Ebernburg?«

»Nej.«

»Hvem som kjender Ebernburg, han forstaar at leve, men hvem som ikke kjender Ebernburg, veed intet deraf,« raabte Ridder Franz meget stærkt. »Der skal Doktor Luther — han sænkede pludselig Stemmen, »der skal Doktor Luther hen at bo, da bliver han den rette Mand. Ingen skal krumme et Haar paa hans Hoved, naar han er paa Ebernburg. Og der bliver han den rette Mand.« — Han hviskede ganske